

När jag från Frogen hem anländer,
Mitt hjerta alltid glättigt är;
Jag glömmmer lifwets små besvär;
Och i fall någon gång det händer,
Att jag af Hustrun bannor får,
Jag säger: Tyst! min lilla Gumma
Det lönar föga till att brumma;
I morgon dit jag återgår.

2.

Wonn någon bland de rikas skara,
Som dricker watten hwarje dag,
Har mera glädttighet än jag
Och mera frodig synes vara?
Nej, den som lärt sig dricka måst,
Från honom sorgen alltid rymmer,
Han plågas intet af bekymmer;
Och glädjen är hans hwardags-gäst.

Stockholm, tryckte hos J. Hörberg, 1824.
Sålas i Björnståhl's Bokhandel i Stockholm.

Ack! ack! se jag är bunden
Kan ej sielfwer lösa mig;
Men Gud gifwe jag lefwa kunde,
Tills den dagen jag finge dig.

2.

Men fast det syns mig såfångt vara
Hvem kan weta hwad Gud kan ge;
Ty Herren som så många parat
Kan, wäl ge sin hand darte.

3.

Hör du min wän och ädla flicka
Ett hwad jag will säga dig.
Låt aldrig hjertat från dig locka
Låt det aldrig bli sport för mig.

4.

Förty du wet du har mitt hjerta
Som jag seck utaf min mor
Ty derför lider jag stor smärta
Om i ditt falskhet hos dig bor.

5.

Dina ögon har mig bundit
Din gestalt har fånglat mig.

Jag stor kärlek till dig burit
Jag kan aldrig glömma dig.

6.

Men bådä dig bredvid min sida
Låt mig hos dig sofva så
Då slipper jag all sorg och qwida
Om jag din kärleks gunst kan nå.

7.

Så gå wi of i lunden gröna
Der alla Lindar böja sig
All älskningsblad och blomster sköna
Will jag på vägen strö för dig.

8.

Ei här har du högra handen
Här så har du hjertat mitt,
Om jag nån gång mot dig brutit
Glöm mina fel — glöm aldrig mig.

9.

Glöm ej en wån utur ditt minne
Som en wördnad för dig bär!
Glöm ej en wån hwars ömma sinne
Som fast i alla öden är.

10.

Mins du der wid Echo-stranden
Solen uppå böljan låg
Nog mins jag den första gången
Då wår wänskap börjas der.

11.

Har himmelen så beslutit
Att jag aldrig kan bli fri:
Från det band jag sjelf har knutit
Och det öde jag är uti.

12.

Ja, så låt mig tålig wara,
Lida hwad jag lida må —
Ingen skall mig höra klaga
Hwad som Gud mig lägger på.

13.

Ja, ditt namn det will jag skrifa
Ja, just uti Elfenben —
Ja, ditt namn, det will jag bära
I mitt hjerta tills jag dör.

14.

Alla foglar wilja gerna
Stunga glada med stor fröjd,
Bli du trogen intill döden
Går din själ till himmels-högd.

